

не таквызы едны като настъ чудни и дивни даскалетини. Таквызи сѫ въобще на всякѫдѣ по Бѣлгаріїж отношенія-та на чорбаджіи-тѣ и на учители-тѣ, и това бѣрка немалко въ успѣхъ-тѣ на общественны-тѣ ни работы, че и на учебны-тѣ ни заведенія е спѣнка голѣма.

Колкото за чорбаджіи-тѣ нѣй не земамы на себе си да гы учимъ, защото на гѣрбавый-тѣ само гробъ-тѣ му управя гѣрбичѣ-тѣ; но колкото за учители-тѣ ще земемъ смѣлостъ да имъ направимъ иѣкои забѣлѣживанія, а именно тѣзи: Като станаѣтъ учители на това врѣме и въ таквозвъ мѣсто каквото е наше-то отечество, най първо тѣ трѣба да ся откажатъ отъ да завладѣїкѣтъ досегашни-тѣ водители на народа т. е. чорбаджіи-тѣ и да гы подчинятъ на мысли-тѣ си и да гы изкарать да одобряватъ тѣхни-тѣ прѣдпріятія, намѣренія и поведенія; а да обѣрнѧтъ всичко-то си вниманіе и да посвятятъ себе си на прѣобразованіе-то, и, тѣй да речемъ, на възсозданіе-то на млады-тѣ, които сѫ способни да пріиматъ, и които сѫ прѣданы тѣмъ. И пакъ, безъ да ся противятъ лично на тѣхни-тѣ чорбаджійски идеи, по разумно да гы отклоняватъ; — не да ся подчинятъ на тѣхно-то влияніе и да гы ласкаїкѣтъ, но да имъ иматъ *хатърѣ-тѣ* и почестъ-тѣ за да недаватъ причинѣ да имъ прѣпятствуватъ тѣ въ прѣобразованіе-то на млады-тѣ. До колкото опытъ-тѣ ны е научилъ, необразованны-тѣ хора можешъ по-добре да гы приклонишь на миѣніе-то си и да гы прикарашь да извѣршашъ това което е за общъ ползж, ако ся показувашъ до иѣйдѣ снисходителенъ къмъ тѣхни-тѣ мысли, ако ся показувашъ че приближавашъ повече къмъ точкѣ-тѣ на тѣхно-то зрѣніе и употрѣбявашъ тѣхній похватъ на работы-тѣ, като имъ давашъ направленіе каквото го изискува цѣль-тѣ къмъ общѣ-тѣ ползж: — върхъ таквызы хора примѣрѣтъ дѣйствува повече отъ колкото голы-тѣ думы и напрѣгнаты-тѣ усилія.

Слѣдъ тѣзи общы мысли за чорбаджіи-тѣ и за учители-тѣ ний ся вращами пакъ на Габровско-то училище, за да кажемъ за него частно кое има еще да прѣче на успѣхъ-тѣ му.

Въ успѣхъ-тѣ на Габровски-тѣ учебны заведенія, както смы